

מקום קטן וצפוף לעבודה. בסוף נשאר קטע קטן שלא מפריע לאף אחד, והיינו לוחקות את הקליינטים שלם. עכשיו מכריחים אותנו להיכנס לחנייה. וזה עולה שישה שקלים ככל פעם.

יש הרבה קליינטים שמתביישים לעבור בחנייה, או שלא רוצים לשלם שם, ואז הם בורחים. מצב קשה. בקושי עשרה קליינטים לערב.

פעם היתה פרטיות והיה חושך. עכשיו הכל מואר, וגם אנשי החנייה רואים הכל, והקליינטים לא מרגישים בנוח.

מגבית של

זונות

ה טרקטורים סגרו את הקטע שבו עבדנו, ואנחנו נאלצנו לשלם לטרקטוריסט שעבד שם, כדי שיתחם את הקטע. עשינו מגיבית. כל אחת נתנה 10 שקלים. הטרקטוריסט הרוויח 200 שקלים. וזה השתלם לו, כנראה, כי מאז הוא סגר את הקטע עוד כמה פעמים, ובכל פעם אנחנו משלמות לו שיתחם.

אנחנו חוששות לגורל תל-ברוך, ואנחנו במילא מגודות. בעירייה רוצים לחזור למצב

**חופסים ביהו
בתל-ברוך
ומתכשטים**

שהיה בשנת 1977. או, כשבחורה שהיתה מרת כוונה, היתה עוברת סתם ברחוב, המישי טרה היתה עוצרת אותה, בדרך למכולת או למספרה. בתל-ברוך היה שקט ולא עצרו אור תנו.

שאנחנו בתל-ברוך יש מיישטרה מנוחה מאיתנו ויש לה זמן להתפנות לדרברים יותר חשובים כמו פריצות, גניבות וסמים. אז אני שואלת למה המיישטרה צריכה עוד צרה בי חיים?

אם צ"צ' ה' המיישטרה לא ידאגו לנו ולא תשאר לנו ברירה, נעבוד בעיר. נכנס אליו הביתה, לחדר שלו. נסתובב מתחת לבתים ובחצרות. בלי להתחשב באף אחד. ואז היל' דים ימצאו קונדומים בחצרות ובכניסות לכ' תים, כי מי שצריך להתפרנס במילא ייצא לעבוד, ושום מיישטרה לא תצליח למנוע זאת. מחוסר ברירה נטפס על גדרות ופשוט נפשוט על העיר, והשוטרים, שהם היום ירידים שלנו ובאים ומבררים אם הכל בסדר, יהפכו ל'אוי' כים שלנו ויילחמו בנו. גם אנחנו לא נשב כשקט.

מספרת נדיה (השם שמוור במערכת):
אתמול ערעב נכנסתי שמונה פעמים לחי

נייה עם קליינטים, ובכל פעם שילמתי שישה שקלים. יש בערך 30 זונות שעובדות במישי מרת איתי וכל אחת נכנסת לחנייה בערך 10 פעמים בערב. ביום ישנו עוד שתי מיישטרות. זה אומר 90 בחורות וקוקסינולים, ומיגרש' החנייה מתערער על חשבוננו.

יש גם כאלו שמסתכנות ולא נכנסות לחי נייה ונוסעות עם הקליינטים למקום רחוק וחי שוך, ואפשר ליפול על קליינט שהוא סוטה מין או רוצח, ואז אפשר לצעוק ואף אחד לא ישמע.

לפני שבוע איימו עלי עם אקרה, והיו בחור רות שהתקפו עם סכינים. אנחנו מסתכנות בשביל הפרנסה שלנו. אם יימצאו גופה של בחורה שנצחה, אז זה יהיה רק בגלל צ"צ'. פעם, כשצ"צ' הופיע בתכנית במבס שנו, הוא סיפר שהוא רוצה להעמיד בתל-ברוך קרון עם אנשי צוות רפואי ועוד כל מיני דברים. אבל מה הוא באמת עושה? סגר את המקום! שיעזבו אותנו בשקט, כדי שלא נאלץ לה' גיע לרחוב הירקון ולרחוב ארלוזורוב, חלק גדול מהכנות כבר עבר העירה.

לנו, הקוקסינולים, אין לאן ללכת. אנחנו לא מוכנות להיעצר על-ידי המיישטרה, כי בנוסף לחיים הקשים שלנו, שכוללים טיפול במחטייהשמל להסרת שערות, יש גם טיפול לים הורמונוליים, ניתוחים להשתלת חזה וכריתת איברי'המין. אני לא רוצה לעבוד בתל-אביב ולהיעצר, ואז לצאת מבית המעצר עם זקן. אנחנו סובלות בבית-המעצר ונמצאות בכיבוד. זה ממש גהינום. אנחנו גם לא נחשבות שם לנשים.

זורקים אותנו

לכלבים

כ שהיה לנו מקום קבוע בתל-ברוך, ידעו הקליינטים שהם באים לקוקסינול. עכ' שיו, כשאנחנו עומדות יחד עם הזונות הפ' שוטות, יכול לקרות אסון. כשקליינט יגדה

**מישרדיהבריאות
הרים ידיים**

בנות בקשת העולם הזה לקבל את תגובת המישרד לכתבה על החייל שנרצח מאיידס כתוצאה מיחסים עם זונות בחוף. למשך תקופה קצרה, ובעיקבות לחץ, שהפעילה שרת-הבריאות לשעבר, שושנה ארכלי-אלמוז'ינו, עברו הזונות בדיקות איי רס תקופתיות. אולם התקציב נגמר והבריאות הופסקו. אין גם מעקב או יוזמות לתדרך את הזונות בכלליהזירות.

במצב הנוכחי אין ספק כי חוף תל-ברוך עלול להיות מוקד להתפשטות המחלה. **סיפורה השבועי זונה העובדת במקום:**
מה אני אגיד? אני, רק עם גומיות. תמיד עשיתי את זה עם גומיות, עוד לפני האיידס. אני לא לוקחת אמצעי-מניעה, כי הרופא אמר לי שזה לא בריא לי. הרבה מהבחורות, שעובדות איתי בחוף, לא משתמשות בכלום, בעיקר הנרקומניות. אותן לא מעניין שום דבר, רישו סיפור על מחלות לא מפחיד אותן. הן, רק תני להן לעשות כמה סיבובים, בשביל שיהיה להן כסף למנה הבאה.
עכשיו זה ככה: אם בא קליינט ואומר לי שהוא לא מסכים עם גומיה (קונדום), אז אני מחפפת אותו. אני בחורה עם שכל, ואני לא

שושנה ארכלי
רק היא דאגה לזונות

שרית רום

מישרדיהבריאות אינו עורך בדיקות איי רס בחוף תל-ברוך. כך התברר השבוע, בעיק'

לוקחת צ'אנסים. אז הוא עובר לנרקומנית וחוגג איתה.

אנחנו פה, בחוף, לא מרגישות שום פחד אצל הקליינטים בגלל האיידס. כשהבן-אדם חרמן, הוא חרמן, והורע עובר לו חוק בראש. כל מה שהגבר רוצה כרגע כזה זה לזיין, לגמור וללכת.

פעם הסתלבטתי על אחד כזה שבא אלי, הוא היה לבוש אלגנט, ולא הסכים לשים גומיה. הוא אמר לי שהוא נשוי, ואין לי מה לדאוג. אמרתי לו: מותק, גם מפעם אחת נכנסים להריון, וגם מפעם אחת חוטפים איידס, ולא הסכמתי.

אחר-כך צחקתי עם חברה שלי, שבטח אשתו כזאת אחת שיושבת בקפאים (בתריקפה), מלובשת כזה, ועם תכשיטים, וככה, כמה שהיא אלגנטית, היא אפילו לא יודעת, אולי בעלה הרביעי אותה באיידס.

פעם, כשהעיראקית היתה שרה-הבריאית (שושנה ארכלי-אלמוז'ינו), היה לה ריבור עם הבנות. היא היתה אחלה שרה-הבריאית. אשכרה דאגה לבנות. אז שלחו אלינו פעם בחורש אמבולנס גדול כזה, עם רופא ואחיות, שעשו לנו בדיקות-דם, חילוקי לנו גומיות, וניסו ללמד אותנו איך לשמור על ניקיון.

היום כבר לאף אחד לא איכפת מאיתנו, וגם סוגרים לנו את חוף תל-ברוך. הלוואי וההיא היתה שרה-הבריאית, אז בטח היו עושים לנו בית מיוחד, עם רופא ובדיקות קבועות, וגם אלה שלא שומרות, היו צריכות להיזהר.

הכל פוליטיקה, בחיי. עכשיו יש מיתון במשק. בן-אדם, שמפסטים אותו, נעשה עצבני. גם אין להם לאן ללכת. אנחנו, בזמן של מיתון, עושות את העסקים הכי טובים שלנו. בן-אדם לחוץ כבוקר, בורח מהאשה ומבהלגאן ובא אצלנו להיפנק.

הרבה רוצים שאני אמצוץ להם. חושבים לחסוך ככה עשר שקל, מצב קשה עכשיו. מה? כשאני מוצעת בטח שהוא בלי גומיה, אחרת איפה ההנאה? מה פתאום כפה אפשר לחסוף איידס? איזו דבר כזה. איידס חוטפים רק בזיון.

פתאום שהוא הלך עם גבר. לנו "המנותחות" אין את הבעייה הזאת. אבל החברות שלנו שמסתובבות עם איבר-מין מוסתר, עובדות כפחד גדול.

אנחנו יותר מוצלחות מהנשים, וזה ידוע. דוגמה: כל קליינט שמבכש מציצה. מקבל מחוסר-ברירה התחילו כל הזונות למצוץ, כי לא יכלו להתחרות בנו. אנחנו גם יותר נקיות. חבל שנגיע לסף הייאוש. לנו אין מה להפ' סיד. אנחנו לבד בעולם, ואם הוא יזרוק אותנו לכלבים ורופאף אחד לא יהיה איכפת, גם לנו לא יהיה איכפת. אנחנו נעלה על כריקדות ולא נותרת. באחרונה היתה הצעה לשלוח אר' תנו לחוף געש.

היינו שם יום אחד, והבחורים מהקיבוץ יצאו להפגנה. הם לא רוצים אותנו שם. אם לא תהיה ברירה - נפגין. בינתיים ננסה בדרך הטובה, ואם לא יילך נסתער על העיר, נעבוד בחצרות וברחובות ולא נעשה חשבון לילדים ולמישפחות.

מה נשאר לנו? אנחנו לא יכולות להביא ילד עולם, ובקושי מצליחות להתחתן.

יש גם מספיק בעיות בעבודה. שבוע שע' בר עמדה ניידת עם שוטרים בתל-ברוך. ואחד השוטרים שאל איזה קליינט מה פתאום הוא הולך עם קוקסינול. הקליינט התנפל עלי ואני אמרתי לו שאני יכולה להוכיח שאני אשה. נעמדתי ליד פנס והתפשטתי עירומה, כדי להוכיח לקליינט שאני לא גבר, השוטר ברח. ואני לא הבנתי למה השוטרים צריכים להל' שיו עלינו, זה לא התפקיד שלהם. הם צריכים לשמור עלינו, לא להזיק לנו.

לפני חודשיים הכניס קליינט לאחת מאי' תנו סכין בכטון, אחרי שגילה שיש לה איבר מין, ואלה רק חלק מהצרות. לכולנו יש רק אדם אחד שבו אנחנו תלויות ומקוות שיבוא לקראתנו וידאג לנו. זהו צ"צ'. זו גם הסיבה שבחרנו אותו לראשות העיר.

פז צילם את כל התצלומים בתל-ברוך בצהרי-היום.

אולי, אבל אין ברירה. קליינט לא יסכים למציצה עם גומי (צחוק גדול).

ד"ר מ"ל היא פסיכיאטרית באת הערים הגדולות. היא עובדת מישרדיהבריאות, ובי אין אישור מטעם דובר-המישרד, לא הסכימה בשום אופן לחשוף את שמה. היא הסכימה לדבר על נושא הזונות והאיידס מתוך "דאגה ציבורית", כדבריה.

יש זונות נושאות נגיפים בתל-ברוך וזה ידוע. מעטות הן הזונות המשתמשות באופן קבוע בקונדומים. אצל חלק מהן עדיין רווחת השיטה של רחיצת הזוגינה במים מיד לאחר המגע המיני. דבר שהוא כמובן לא יעיל לחלוטין. לא במיקרה של הריון, ובוודאי שלא במיקרה של מחלות מין, לרבות איידס.

התייחסות הבנות לאמצעי-מניעה היא ביחס ישר לרמת האינטלגנציה שלהן. לצערי, מעטות הן הבחורות המסוגלות לחשוב ולהתנהג כבגרות. רוב הזונות בחוף תל-ברוך נרקומניות או מפגרות או שני הדברים יחדיו. לבחורות המשתמשות בסמים קשים אין כל עניין באמצעי-מניעה או בשמירה של רמת הגיינה כסמיה. אותן מעניין רק הסם. הן אף לא מתנות את קיומן של המגע בשימוש בקונדום, עליהן אפילו לא צריך לעבוד ריגשית.

למירב ידיעתי, כל הזונות, לרבות קוק סינילים, מקיימים מגעים אורליים, ואינם מר' רעים לעובדה כי גם במגע מיני אוראלי אפשר להדבק באיידס. כמובן שאף אחת לא תעלה על דעתה לדרוש מהקליינט להשתמש בקונדום בעת קיומו של מגע כזה.

צ. לי שמישרדיהבריאות הפסיק את פעו' לות-ההסברה והבדיקות התקופתיות, שנערכו במקומות-ריכוז של זונות. מיקרה החייל צריך לשמש לשרי-הבריאות אות-אזהרה. מי יודע כמה גורמים מסתובבים מבלי לדעת על כך. על מישרדיהבריאות לתת על כך את הדעת מיד, ולחזור לפעילות הברוכה שיומה שרת-הבריאות הקודמת."